

dårlig trivsel eller skavanker). Endvidere vil der være behov for en vurdering af den daglige drift, f.eks. dyrenes adgang til foder og vand, og korrekt anvendelse af ventilation, temperatur- og lysregulering. En undersøgelse af sådanne forhold beror på den fornødne faglige indsigt – navnlig hvad angår bedømmelsen af kyllingernes trivsel og konstitution – og bør derfor udføres af en dyrlæge ansat i fødevareregionen med særlig indsigt i dyrevelfærd.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at overvågningen på slagterierne bør suppleres med en kontrol af de enkelte besætninger, hvorved det skal undersøges, om en række forhold af betydning for kyllingernes velfærd er tilfredsstillende. Lignende ordninger kendes også fra de dyrevelfærdsmæssige kontrolbesøg af kalve- og svinebesætninger, samt af buranlæg med æglæggende høner, som skal gennemføres i henhold til EF-direktiver herom.

Da fødevareregionens besætningskontrol er ment som et supplement til overvågningen på slagterierne, vil det efter arbejdsgruppens opfattelse indebære unødigt høje økonomiske omkostninger at foretage en kontrol af samtlige besætninger hvert år. Det foreslås derfor, at kontrolbesøgene gennemføres stikprøvevis med en stikprøvefrekvens på 5% af samtlige produktionssteder, der holder slagtekyllinger til erhvervs-mæssigt formål – dog mindst 50 produktionssteder årligt. En sådan frekvens vil efter arbejdsgruppens opfattelse give et rimeligt indtryk af arten og hyppigheden af de dyrevelfærdsmæssige problemer, der måtte forekomme i produktionen.

Besætningerne kan vilkårligt udvælges af Fødevarerdirektoratet på baggrund af det edb-baserede CHR-register (Det Centrale HusdyrbrugsRegister), hvor samtlige slagtekyllingebesætninger, der leverer dyr eller produkter fra besætningen til et autoriseret fjerkræslagteri, registreres.

For at undgå dobbeltkontrol bør den foreslåede velfærdskontrol kunne gennemføres i forbindelse med kontrol i henhold til anden lovgivning. Her tænkes navnlig på fødevareregionernes besætningskontrol i henhold til kødkontrolbestemmelserne. Det må dog være en forudsætning herfor, at den af arbejdsgruppen foreslåede velfærdskontrol udføres af en dyrlæge med særlig indsigt i dyrevelfærd.

Desuden foreslås det, at fødevareregionerne uafhængigt af deres stikprøvekontroller kan foretage kontrol af konkrete besætninger i tilfælde af, at fødevareregionen modtager indberetning fra et slagteris embedsdyrlæge om velfærdsproblemer i en bestemt besætning, jf. ovenfor pkt. 10.1.2. om overvågning af trædepuder og fjerdragt på slagteriet.

10.1.4. Fødevareregionernes sanktionsmuligheder i anledning af konstaterede velfærdsproblemer

Efter dyreværnslovens § 20, stk. 1, har autoriserede dyrlæger pligt til at anmelde groft uforsvarlig behandling af dyr til politiet, hvis dyrlægen bliver bekendt hermed. Efter dyreværnslovens § 21, stk. 1, kan politimesteren meddele påbud om dyrs behandling, hvis de behandles uforsvarligt.

Arbejdsgruppen foreslår, at disse regler suppleres med en adgang for vedkommende fødevareregion til at sætte ind, før velfærdsproblemerne i en besætning bliver så alvorlige, at de i sig selv indebærer en strafbar overtrædelse af de generelle regler om dyrehold i dyreværnslovens §§ 1-3.

Arbejdsgruppen foreslår således, at der gives fødevareregionerne hjemmel til at påbyde den enkelte producent at udarbejde en redegørelse for produktionen med angivelse af de tiltag, som er nødvendige for at udbedre de påpegede forhold. Denne redegørelse, som skal godkendes af fødevareregionen, bør som minimum indeholde en beskrivelse af de forskellige indsatsområder samt en tidsplan for gennemførelsen af de forskellige tiltag. Det er arbejdsgruppens opfattelse, at producenterne i vidt omfang vil inddrage kvalificeret rådgivning i forbindelse med udarbejdelsen af en sådan redegørelse, f.eks. fra Landskontoret for Fjerkrærådgivning.

I tilfælde, hvor kun et enkelt forhold giver anledning til påtale fra fødevareregionens side, f.eks. manglende alarm, ukorrekt journalføring eller lignende, men hvor der ikke i øvrigt er bemærkninger til driften, er påbud om udarbejdelse af en redegørelse dog ikke nødvendig, idet problemet kan løses med et påbud om udbedring af det påpegede forhold, eventuelt inden for en given frist.

I tilfælde af gentagne eller væsentlige problemer med dyrevelfærden hos en producent, bør der tillige gives fødevareregionen bemyndigelse til at påbyde denne producent at nedsætte belægningsgraden med et vist antal kg pr. kvadratmeter i et eller flere af producentens kyllingehuse. Producenten bør efter arbejdsgruppens opfattelse i almindelighed ikke kunne blive pålagt at nedbringe belægningen af slagtekyllinger til mindre end 25 kg/m². I helt særlige tilfælde bør der dog være mulighed for at påbyde producenten at nedsætte belægningsgraden til mindre end 25 kg/m², f.eks. hvis det kan konstateres, at de pågældende kyllingehuse slet ikke er egnede til at opdrætte slagtekyllinger i. I sådanne situationer bør fødevareregionen tillige overveje, om der er grundlag for at anmelde producenten for overtrædelse af dyreværnslovens be-